

«Πύλαι του Ιερού, εισδέξασθε Παρθένον, εις Άγια Αγίων»

Ορθοδοξία / Θεοτόκος

π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, Θεολόγος

Στο πρόσωπό Της εκπληρώνονται προφητείες αιώνων που αναγγέλλουν την σωτηρία του ανθρωπίνου γένους. Εορτάζει η Αγία μας Εκκλησία της είσοδο της Κυρίας Θεοτόκου εις τα Άγια των Αγίων, την οποίο προέβλεψε ο Προφητάναξ Δαβίδ λέγοντας «Άπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι· Ἄπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως[1]».

Η Παναγία μας, εισήλθε στα Άγια των Αγίων «ἀνατραφῆναι Κυρίῳ», διότι και η ίδια ήταν «Αγία Αγίων μείζων» και ο καθαρότερος Ναός μέσα στον οποίο αναπαύθηκε ο Σαρκωμένος Θεός. Με την είσοδο και την αφιέρωσή Της στο ναό του Σολομώντος η Παναγία μας προανήγγειλε την σωτηρία μας, καθότι ο Υιός και Λόγος του Θεού γεννάται αχρόνως κατά την Θεότητά Του και εν χρόνῳ κατά την ανθρωπότητά Του, μέσα στα παρθενικά σπλάχνα της Κυρίας Θεοτόκου. Διερωτήθηκε, πως μπορεί να ανατραφεί κανείς κλεισμένος σε έναν χώρο. Πρόκειται για την ζωή και την εσωτερική σχέση που έχει ο κάθε άνθρωπος με τον

Θεό. Η Παναγία παραμένει στα Άγια των Αγίων εως τα δώδεκά Της χρόνια. Όλο αυτό το διάστημα της παραμονής Της στον Ναό τρεφόταν από έναν Άγγελο και αγωνιζόταν πνευματικά κατά του πειρασμού.

Ο Ζαχαρίας εισήγαγε την Θεοτόκο στα Άγια των Αγίων προκειμένου να προπαρασκευασθεί και να καταστεί αξία να γεννήσει κατόπιν τον ίδιο τον Θεό, ο οποίος δανείσθηκε από την Μητέρα Του εμψυχωμένη ανθρώπινη σάρκα. Διότι ούτως ευδόκησε ο Θεός να θεώσει τους ανθρώπους, ώστε κατόπιν να μπορούν πλέον οι άνθρωποι να γίνονται εις το διηνεκές ολοένα και περισσότερο μέτοχοι της ατελευτήτου θείας δόξης του Θεού.

Αυτό σημαίνει για μας ότι πρέπει στην ζωή μας να ψάχνουμε κάτι βαθύτερο και να μην παραμένουμε στην επιφάνεια, να βλέπουμε την Εκκλησία στο βάθος της, στα Μυστήριά της, στην κοινωνία μας με τον Ιησού Χριστό, στην εσωτερική καρδιακή προσευχή. Να μάθουμε να τρεφόμεστε με την θεολογία της Εκκλησίας μας.

Η Παναγία μας γίνεται έτσι ο ζωντανός, ο έμψυχος ναός του Θεού, τα Άγια των Αγίων. Εκείνη με τον πνευματικό Της αγώνα έμεινε καθαρή και αμόλυντη. Ακόμη την τροφή Της κόμιζαν Άγγελοι, διότι όπως αναφέρει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, η Θεοτόκος επρόκειτο να προσφέρει τον Άρτον της ζωής, τον Σωτήρα του ανθρωπίνου γένους, τον Ιησού Χριστό, που κατέλυσε με τον δικό Του θάνατο, το κράτος του Άδου, χαρίζοντας σε εμάς τους βροτούς την αιώνια ζωή.

Οι θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας στο πρόσωπο της Παναγίας βλέπουν την εκπλήρωση όλων των ιερών προτυπώσεων, των προφητειών και των

προεικονίσεων της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι η αποκορύφωση και ο καρπός όλης της παλαιοδιαθηκικής παιδαγωγικής[2], προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα το ανθρώπινο γένος για την υποδοχή του Σαρκωθέντος Χριστού. Γι' αυτό, γεμάτος θαυμασμό θα γράψει ο θεοφόρος Νείλος της Δαμασκού: «Και ποιιά είναι η Παρθένος, την οποία προείδε ο Ησαΐας εν γαστρί έξιειν και τέξεσθαι Θεόν; ... Ποιό είναι ακόμη το βουνό του Δανιήλ εξ ούπερ ο ακρογωνιαίος ετμήθη λίθος Χριστός ουχ υποστάς ανδρός εγχειρίδιον; Ας έλθει γεμάτος πνεύμα Θεού ο Ιεζεκιήλ για να μας δείξει την κλειστή πύλη που διάβηκε ο Κύριος ουκ ανοιγομένην, καθώς προφητικώς προεκήρυξε[3]».

Πολλοί είναι οι υμνογράφοι της Θεομητορικής αυτής εορτής, της οποίας το γεγονός δεν καταγράφεται καθόλου στην Καινή Διαθήκη. Το περιστατικό της εν τω Ναώ εισόδου της υπάρχει στα Απόκρυφα λεγόμενα ευαγγέλια, όπως συμβαίνει και με άλλες εορτές της Παναγίας, σε κείμενα δηλαδή που η Εκκλησία μας δεν τα θεώρησε έγκυρα, λόγω ενυπαρχουσών σ' αυτά αιρέσεων ή και μυθοπλασιών. Μέσα σ' αυτά όμως υπάρχουν και αληθινά γεγονότα, που η Εκκλησία μας δεν διστάζει να τα ανασύρει και να τα εορτάσει, διαβλέποντας όχι μόνον την αλήθεια τους, αλλά και την ωφελιμότητά τους.

Η Είσοδος της Παναγίας μας εις τα Άγια των Αγίων, μας δείχνει ότι ο άνθρωπος έχει ιερό προορισμό και αυτός είναι η Σωτηρία και η πορεία του προς τα άνω, τον Ουρανό και την θέωση. Η Παναγία είναι ένα δώρο της ανθρώπινης φύσεως στο Θεό, αλλά και δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο και σε όλο τον κόσμο. Και, όπως ένα δώρο μας γεμίζει με χαρά, έτσι και η Θεοτόκος, μας γεμίζει με πνευματική ευφροσύνη και χαρά, γιατί απλούστατα γέννησε την πηγή της χαράς, που είναι ο Χριστός.

Ας την παρακαλέσουμε να πρεσβεύει στον Υιό και Θεό της για τη σωτηρία του καθενός μας, για την παρουσία της χάριτος του Θεού στην καρδιά μας και την είσοδό μας στην Βασιλεία των Ουρανών.

[1] Ψαλμός 44, στ. 15-16.

[2] Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, Η Θεοτόκος - Τέσσερις Θεομητορικές ομιλίες» -, εκδ. Αποστολικής Διακονίας Αθήνα 1990, «Εγκώμιον Πρώτον εις την Κοίμησιν» σελ. 30.

[3] Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, Η Θεοτόκος - Τέσσερις θεομητορικές ομιλίες» -, εκδ. Αποστολικής Διακονίας Αθήνα 1990, «Εγκώμιον Πρώτον εις την Κοίμησιν» σελ. 126-128.

<https://bit.ly/3DDIOrC>